
Dudka, st. 1, gm. Wydminy, woj. warmińsko-mazurskie, AZP 20-75/-

Informator Archeologiczny : badania 33, 18

1999

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

DUDKA, st. 1, gm. Wydminy, woj. warmińsko-mazurskie, AZP 20-75/-

- cykl obozowisk kultur z liściakami z paleolitu schyłkowego
- cmentarzysko z okresu mezolitu i paraneolitu
- obozowisko kultury komornickiej kręgu maglemorskiego (mezolit)
- obozowiska kultury Zedmar, pucharów lejkowatych, amfor kulistych, ceramiki sznurowej i niemeńskiej (neolit)

Ratownicze badania archeologiczne, przeprowadzone w terminie od 22 czerwca do 23 lipca przez Witolda Gumińskiego (autor sprawozdania, Instytut Archeologii Uniwersytetu Warszawskiego, Instytut Archeologii i Etnologii PAN, Muzeum Okręgowe w Suwałkach). Finansowane przez Instytut Archeologii Uniwersytetu Warszawskiego, Instytut Archeologii i Etnologii PAN, WKZ w Olsztynie. Trzynasty sezon badań. Przebadano powierzchnię 81 m².

Badania prowadzono w dwóch wykopach: nr VI i XII. Wykop VI, o powierzchni 65 m², usytuowany na plateau wyspy przy jej południowo-wschodnim brzegu, poszerzono od wschodu, południa i zachodu. Odkryto tu i przebadano kolejnych pięć grobów (nr VI-10, -11, -12, -13 i -14), cmentarzyska łowców-zbieraczy z mezolitu i paraneolitu oraz dwanaście jam i liczny materiał ruchomy z obozowisk środkowo- i późnoneolitycznych – głównie kultury amfor kulistych. Grób VI-10 w nieładzie, bez czaszki, kości długie, sterzące pionowo tuż obok siebie, wciśnięta pomiędzy nie stopa, dłoń i fragment kręgosłupa w układzie anatomicznym. Grób VI-11 w pozycji siedząco-leżącej, skurczonej na prawym boku, z czaszką (wtórnie przesuniętą i zmiażdżoną) na południe; wyposażony w przekłuwacz kościany. Grób VI-12 dziecięcy w nieładzie i niekompletny; wyposażenie – ząb sieczny jelenia. Grób VI-13 zawierał czterech osobników: siedzący „po turecku” dorosły i tuż przed nim tak samo siedzące dziecko, oboje zwrócenie na południe. Pozostałe dwa osobniki: dorosły i młodociany były w nieładzie; wyposażenie – siekierka rogowa i fragmenty ceramiki kultury Zedmar. Grób VI-14 to osobnik dorosły siedzący „po turecku”, zwrócony na południowy wschód (czaszka z częścią kręgosłupa wtórnie opadnięta do przodu). Pod nim znaleziono dwie inne czaszki i kości następnych osobników w nieładzie lub częściowo w układzie anatomicznym, np. stopa przy kolanie głównego osobnika. Ten, jak i pozostałe groby zawierały jeszcze: grudki ochry, przepalone kości ludzkie oraz ząb lub koso świni/dzika. Wykop XII, o pow. 16 m², usytuowany w strefie litoralnej jeziorzyska przy południowo-wschodnim brzegu wyspy, poszerzono od południa. Podobnie jak w poprzednio badanych wykopach torfowych odsłonięto tu pełną sekwencję warstw biogenicznych od schyłkowego plejstocenu (Alleröd) po koniec środkowego holocenu (subboreal). Do najciekawszych znalezisk należy: kompletna czaszka kormorana (?) wydobyta z gytii allerödskiej, dwa schyłkowopaleolityczne harpuny kościane z jednym zadziorem (gytia spłaszczona oscylacji Friesland), wczesnomezolityczny toporek z poroża jelenia (wczesnoborealny żwir z torfem brunatnym), wczesnomezolityczny kościany haczyk do wędki ze śladem obwiązania oraz drewniany spławik do wędki (oba z borealnej szarobeżowej gytii).

Materiały i dokumentacja przechowywane będą docelowo w Muzeum Okręgowym w Suwałkach, czasowo w Instytucie Archeologii i Etnologii PAN.

Wyniki badań zostaną opublikowane w pismach: „Archeologia Polski”, „Przegląd Archeologiczny”, „Światowit”.

Badania będą kontynuowane.

Grodzisko Dolne, st. 22, gm. *loco*, woj. podkarpackie, AZP 101-81/6 – patrz: środkowa, młodsza i późna epoka brązu